

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації «Правові основи організації і діяльності крайових судів у Галичині в складі Австрії та Австро-Угорщини (1850-1918 рр.)» здобувача ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» Ковальчука Івана Васильовича

1. Актуальність теми дисертації

Актуальність теми дисертації зумовлена процесом реформування судової системи в сучасній Україні, покликаної забезпечити справедливість у правосудді на основі європейських стандартів. Сучасна судова реформа є однією з найбільш актуальних і значущих в Україні, яка повинна передбачити демократичний спосіб формування судової влади, що забезпечуватиме її здійснення незалежними і справедливими судами. Завдання судової влади полягає у здійсненні чесного і справедливого правосуддя, гарантуванні процесуальних прав людини, забезпеченні соціальної стабільності та законності у державі та повинна здійснюватися виключно засобами правового характеру. Судову владу повинні здійснювати професійні судді та, у визначених законом випадках присяжні засідателі. Особливого значення при доборі суддів необхідно надавати морально-психологічним якостям претендентів. Судова система сучасної України має бути простою, зрозумілою, доступною й ефективною, що сприятиме справедливому розгляду справ судами всіх інстанцій та підвищить довіру до суду в суспільстві.

Значний інтерес у цьому аспекті становить історико-правовий аналіз правових засад організації та діяльності крайових судів в Галичині в складі Австрії і Австро-Угорщини (1850–1918 рр.), що сприяє розумінню особливостей розвитку судової влади в Україні. Теоретичне усвідомлення та переосмислення досвіду діяльності крайових судів у Львові (1850–1918 рр.) дозволить краще зрозуміти й передбачити перебіг сучасних суспільних і державних процесів, виробити ефективну державну політику, уникнути помилок і невдалих рішень щодо удосконалення судової влади у сучасній Україні. Вивчення особливостей створення, структури та компетенції крайових судів у Галичині в досліджуваній період дасть змогу використати в доцільних межах набуті знання та правовий досвід для з'ясування витоків та закономірностей у розвитку судової влади у сучасній Україні. Актуальність цього історико-правового дослідження визначається також тим, що крайові суди в Австрійській монархії були утворені відповідно до тогочасних європейських державно-правових традицій і здійснювали судочинство у Галичині упродовж 1850–1918 рр. Корисним буде врахування вивченого історико-правового досвіду у сучасній Україні щодо чіткого визначення предметної сфери діяльності судової влади, щодо її компетенції, у належному

фінансуванні судової системи тощо. Важливо, щоб сучасна судова система стала зрозумілою і прозорою, справедливою і доступною для громадян, що в значній мірі підвищить довіру до закону, суду і держави в цілому. Вивчені і узагальнені правові ідеї, конструкції, положення доцільно врахувати під час удосконалення чинного законодавства сучасної України. Саме ці міркування, а також відсутність спеціального дослідження цієї теми зумовили її вибір та визначили актуальність.

2. Зв'язок теми дисертації з державними програмами, науковими напрямами університету та кафедри

Дисертаційне дослідження виконане в межах теми наукової роботи кафедри історії держави, права та політико-правових учень юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка «Актуальні проблеми історії права і держави, правових учень та української правової думки», номер державної реєстрації 0118U000623.

3. Особистий внесок здобувача в отриманні наукових результатів

Дисертаційна робота є самостійно виконаним науковим дослідженням, у якому вперше на дисертаційному рівні здійснено комплексне історико-правове дослідження становлення і розвитку правових основ організації та діяльності крайових судів у Галичині (1850–1918 рр.).

У дисертаційному дослідженні здійснено теоретичне узагальнення історичного досвіду організації і діяльності крайових судів у Галичині в складі Австрії та Австро-Угорщини (1850–1918 рр.). Дослідження цієї важливої наукової проблеми надало можливість обґрунтувати авторське концептуальне бачення головної тенденції розвитку в Галичині наприкінці XVIII – середини XIX ст. австрійської судової влади та європейських правових традицій. Саме наприкінці XVIII ст. в руслі реалізації австрійської політики освіченого абсолютизму було сформовано суд як важливий державно-правовий інститут, який характерний до романо-германської правової сім'ї. Суд, як головний орган судочинства, став об'єктивно необхідним компонентом механізму охорони і захисту прав та інтересів людини у досліджуваній період.

І.В. Ковальчуком наголошено, що наприкінці XVIII – середини XIX ст. під впливом політичних та соціально-економічних трансформацій австрійська правова система та судочинство зазнали кардинальних змін у напрямку централізації, систематизації, лібералізації судового процесу й поступового відокремлення суду від адміністрації. Ці зміни були спрямовані на створення ефективного механізму абсолютистської держави. Впроваджені зміни ґрунтувалися на просвітницьких концепціях природного права, філософсько-правових ідеях справедливості й суспільної користі. Для Галичини це також означало відмову від пережитків середньовіччя, зокрема, домінального і станового принципу судочинства.

Дисертантом з'ясовано, що створення крайових судів у Галичині стало результатом політичних змін та реформування судової системи Австрійської імперії внаслідок революції 1848–1849 рр. Основи нового австрійського судоустрою, який з невеликими змінами діяв до завершення Першої світової війни, були закладені в імператорському «Положенні про суди» 1849 р. Саме тоді впроваджено уніфіковану триступеневу організацію судоустрою: повітові одноосібні, крайові (окружні) колегіальні та вищі крайові суди. Крім того, етапними моментами в історії судоустрою в імперії Габсбургів можна вважати ухвалення Австрійської конституції 1867 р. з подальшим відокремленням судочинства від адміністрації та запровадження з 1873 р. при крайових судах судів присяжних, що значно демократизувало австрійську державно-правову систему.

Результати досліджень, які наведені у дисертаційній роботі та опубліковані у наукових статтях, належать автору і є його науковим доробком.

4. Достовірність та обґрунтованість отриманих результатів та запропонованих автором вирішень, висновків, рекомендацій

Одержані результати є науково обґрунтованими і достовірними, оскільки повністю підтверджуються сучасними та взаємодоповнюючими методами досліджень. Одержані результати багаторазово апробовано у вигляді доповідей на міжнародних науково-практичних конференціях та перевірено під час рецензування публікацій у фахових виданнях, в тому числі у наукових виданнях іноземних держав.

5. Ступінь новизни основних результатів дисертації порівняно з відомими дослідженнями аналогічного характеру

У дисертаційній роботі вперше:

- обґрунтовано, що становлення і розвиток крайових судів у Галичині в австрійський період відбувалося у два етапи: після буржуазно-демократичної революції (1850–1867 рр.) та після прийняття останньої австрійської конституції (1867–1918 рр.), що зумовлювалося виявленими в ході дослідження закономірностями їхньої діяльності;

- конкретизовано, що правовою основою формування й функціонування нової австрійської судової системи з середини ХІХ ст. були імператорське положення про суди 1849 р. та імператорський патент від 31 грудня 1851 р., згідно з якими було передбачено утворення крайових судів у Галичині;

- на основі вивчення принципів організації та діяльності австрійських крайових судів та засад їхньої взаємодії з іншими державними органами доведено, що практична діяльність крайового суду у Галичині в другій половині ХІХ-першій половині ХХ ст. базувалася на правовій основі австрійської держави. Отримано нові додаткові дані про те, що крайові суди у Галичині під час здійснення судочинства застосовували таке австрійське законодавство як-от: Цивільний кодекс 1811 р., Цивільний процесуальний

кодекс 1895 р., Кримінальний кодекс 1852 р., Кримінальні процесуальні кодекси 1853 і 1873 рр., імператорське «Положення про суди» 1849 р. та імператорські патенти (від 29 вересня 1850 р., грудня 1851 р., 1 вересня і 26 листопада 1852 р., 3 і 22 травня 1853 р., 29 вересня 1855 р.), конституції 1849 і 1867 рр., Основні Закони від 21 грудня 1867 р., 11 червня 1868 р., 20 квітня 1873 р., 1 серпня 1895 р., 27 листопада 1896 р., розпорядження Міністерства юстиції (від 16 січня 1853 р., 24 квітня 1854 р. та 9 червня і 29 червня 1855 р.) та Міністерства внутрішніх справ Австрії (від 24 квітня 1854 р., 4 липня 1855 р.), інструкції Вищого крайового суду у Львові.

- з'ясовано, що вища державна влада Австрійської імперії, запроваджуючи крайові суди у Галичині, прагнула створити єдину систему крайових судів в державі, передбачити у законодавстві їх правовий та процесуальний статус, визначити єдині професійні вимоги до кандидатів у судді, встановити єдині вимоги щодо касаційного та апеляційного перегляду справ в крайових судах. Встановлено, що австрійська судова реформа після Весни народів була дещо непослідовною та недовершеною, що у подальшому зумовило її новелізацію у черговій судовій реформі після прийняття австрійської конституції 1867 р.;

- конкретизовано, що крайові (окружні) суди виступали судами другої інстанції для апеляцій на рішення повітових судів та судами першої інстанції у визначеному окрузі при розгляді кримінальних та цивільних справ, вартість предмету спору яких складала понад 1 тис. корон; на основі аналізу австрійських нормативно-правових актів та архівних справ розкрито особливості розгляду й вирішення апеляційних справ у цивільному кримінальному сенатах крайових судів у Галичині. Конкретизовано, що на ефективність діяльності крайових судів у Галичині, позитивно впливало перебування у їхньому віданні крайової табулі (управління ґрунтових книг), сенату в торгівельних справах, судової канцелярії для ведення діловодства, відділу цивільно-судових депозитів, управління в'язницями, санітарної служби, відділу у торгових справах;

- уточнено територіальну і предметну підсудність крайових судів у Галичині у досліджуваний період. Зважаючи на предметну підсудність, розподіл справ поміж судами визначались предметом й ціною позову. Крайові суді розглядали справи, вартість предмету спору яких складала понад 1 тис. корон. Зокрема, встановлено, що юрисдикція крайових судів поширювалася на один-два судових округи, залежно від кількості населення (як правило, один округ до 300 тис. осіб, хоча бували і винятки). Зважаючи на це, кількість повітових судів, які були обслуговувалися крайовими судами коливалася від декількох до понад двадцяти. Найменшим був округ Коломийського суду, а найбільшими – Самбірський, Львівський і Перемишльський;

- на основі вивчення конкретних архівних цивільних та кримінальних справ конкретизовано і деталізовано, що крайові суди в Галичині як суди першої інстанції, переважно розглядали такі цивільні справи: сімейні спори, опікунські справи, справи про поновлення у правах, усиновлення, успадкування

згідно із заповітами; кримінальні справи – справи про політичні злочини, крадіжки, фальшування грошей і документів, нанесення тілесних ушкоджень, справи про порушення державних законів, антиурядову діяльність, організацію нелегальних товариств, вбивства, грабежі, підпали, випадки образи честі й гідності імператора або ж його родини. Спори гірничого, торговельного і вексельного характеру, незалежно від ціни предмету спору, розглядали спеціальні сенати крайових (окружних) судів за участі спеціальних засідателів (у Східній Галичині – Самбірський і Станіславівський суди). Для розгляду складних кримінальних справ з 1873 р. при крайових судах на непостійній основі діяли суди присяжних. Зазначено, що діяльність крайових судів у Галичині після судової реформи 1867 р. стала більш ефективною; - обґрунтовано, що примусове вилучення земельної ділянки, що здійснюють уповноважені державою суб'єкти виражається у заволодінні або набутті у власність земельної ділянки суб'єкта у котрого з дотриманням встановленої процедури з метою реалізації державних або суспільних інтересів чи захисту порушених прав вилучають земельну ділянку;

Крім цього, автором удосконалено:

- науково-теоретичні положення про природу крайових судів в Австрії й Австро-Угорщини ідейні витoki яких сформувалися на європейському континенті – моделей колегіальних судів Великобританії, Німеччини та Франції, що згодом запозичувалися іншими європейськими державно-правовими системами;

- наукові знання про мету діяльності крайових судів у Галичині, їхню співпрацю із Вищим крайовим судом у Львові, державною прокуратурою, адвокатурою, нотаріатом; про контролюючу діяльність за в'язницями підзвітних судових округів;

- історико-правові знання про сутність та особливості судового розгляду у крайових судах Галичини, які визначалися характером політичного режиму в Австрії й Австро-Угорщини та місцем і роллю судів у механізмі держави (1850–1918 рр.).

Набули подальшого розвитку положення про те, що:

- під впливом державно-політичних змін середини ХІХ ст., покликаних сформувати ефективний механізм абсолютистської держави, австрійська правова система та судочинство зазнали трансформації у напрямку централізації, систематизації, демократизації судового процесу (зокрема, визнання цінності людського життя) й відокремлення судових органів від адміністрації. Такий підхід автоматично зумовив зміни в судоустрої монархії Габсбургів, які ґрунтувалися на просвітницьких концепціях природного права, справедливості й суспільної користі;

- поширення австрійського права і судоустрою на Галичину після її приєднання до Австрійської імперії передбачало 1) уніфікацію судочинства, 2) поступову відмову від партикуляризму і станового характеру колишньої

польської судової системи (право Речі Посполитої захищало передусім привілейовані верстви населення), 3) обмеження застосування звичаєвого права, 4) зростання професійних вимог до суддів, 5) чіткого визначення компетенції судів різних інстанцій, 6) зміну окремих принципів судового процесу. Інкорпорація Галичини до складу імперії Габсбургів у часовому вимірі співпала з етапом кодифікації австрійського законодавства та реформуванням австрійського законодавства у сфері судочинства;

- крайові суди у Галичині у своїй діяльності застосовували чинні австрійські кодекси, зокрема Цивільний кодекс 1811 р., Кримінальний кодекс 1852 р., Цивільний процесуальний кодекс 1895 р., Кримінально-процесуальні кодекси 1853 і 1873 рр., Конституційний Закон про судову владу 1867 р., імператорські патенти, розпорядження Міністерства юстиції і Міністерства внутрішніх справ;

- крайові (окружні) суди виступали судами другої інстанції для апеляцій на рішення повітових судів (здебільшого, цивільних справ) та судами першої інстанції у визначеному окрузі при розгляді цивільних та кримінальних справ. Апеляції на рішення крайових судів розглядав Вищий крайовий суд: у Львові – для Східної Галичини, а у Кракові – для Західної Галичини.

- діяльність крайових судів у Галичині спрямовувалася на забезпечення правопорядку і дотримання законності. Згідно з чинним австрійським законодавством під час розгляду справ у крайових судах ключову роль у процесі відігравали не сторони, а суддя.

6. Перелік наукових праць, які відображають основні результати дисертації

6.1. Публікації у періодичних наукових виданнях інших держав з наукового напрямку, за яким підготовлено дисертацію здобувача

1. Kovalchuk Ivan. Procedure for consideration of civil cases by regional courts in Galicia as part of Austria and Austro-Hungary (1855–1918) // *Recht der Osteuropäischen Staaten (ReOS)*. – 2021. – №2. – P. 23-30.
2. Ковальчук И.В. Социально-политические и правовые предпосылки образования краевых судов в Галиции в составе Австрии и Австро-Венгрии // *Научно-практический журнал «Jurnalul juridic national: teorie si practica»*. – Кишинёв. – 2018. – № 6 (34). – С. 19-24.

6.2. Статті у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України

1. Ковальчук І. В. Організація, структура та компетенція крайових судів у Галичині // *Вісник Львівського університету. Серія юрид.* – Львів. – 2017 р. – Вип. 65. – С. 30-39.
2. Ковальчук І. В. Організаційно-правові засади діяльності крайових судів у Галичині у складі Австрії та Австро-Угорщини (1855-1918 рр.) // *Часопис Київського університету права*. – К. – 2018. – № 2. – С. 80-87.

3. Ковальчук І. В. Організація судової влади у Галичині в складі Австрії та Австро-Угорщини (1772-1918 рр.) // Підприємництво, господарство і право. – К. – 2018. – № 5. – С. 203-208.
4. Ковальчук І. В. Досвід діяльності австрійських крайових судів у Галичині для утворення окружних судів Західноукраїнської Народної Республіки // Вісник Львівського університету. Серія юрид. – Львів. – 2018 р. – Вип. 67. – С. 37-46.
5. Ковальчук І. В. Соціально-політичні передумови реформування судової влади в Австрійській імперії та її поширення у Галичині (II пол. XVIII – сер. XIX ст.) // Історико-правовий часопис. – Луцьк. – 2019 р. – № 1(13). – С. 115-120.

7. Апробація основних результатів дослідження на конференціях, симпозіумах, семінарах тощо

1. Ковальчук І. В. Організація і діяльність крайових судів у Галичині у складі Австрії та Австро-Угорщини (1850-1918 рр.) // Матеріали XXIII Звітної науково-практичної конференції «Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні», 7-8 лютого 2017 р. – м. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка. – Ч. 1. – С. 73-75.
2. Ковальчук І. В. Роль історичних знань про діяльність крайових судів у Галичині у складі Австрії та Австро-Угорщини (1849-1918 рр.) для становлення правосвідомості суддів України // Матеріали Всеукраїнської наукової конференції «Актуальні проблеми викладання історико-правових дисциплін у системі вищої юридичної освіти України і зарубіжних країн», 19 жовтня 2017 р. – м. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка. – Вип. 1. – С. 149-154.
3. Ковальчук І. В. Роль Галичини у державотворчих процесах Австрії та Австро-Угорщини (1772-1818 рр.) // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Наукові проблеми державотворення України», 7-8 листопада 2017 р. – Вінниця: ВНТУ, 2017 р. – С. 56-63.
4. Ковальчук І. В. Використання історичного досвіду діяльності австрійських крайових судів у Галичині для створення окружних судів Західноукраїнської народної республіки // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Західно-Українська Народна республіка та її місце в історії українського державотворення (до 100-річчя проголошення)» 31 жовтня – 1 листопада 2018 р. – м. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка. – Вип. 2, 2018 р. – С. 240-246.
5. Ковальчук І. В. Правові засади утворення крайових судів у Галичині та їхня компетенція // Матеріали XXIV Звітної науково-практичної конференції «Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні», 7-8 лютого 2018 р. – м. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка. – С. 51-54.
6. Ковальчук І. В. Місце і роль крайових судів у австрійській судовій системі // Матеріали XXV Звітної науково-практичної конференції «Проблеми

- державотворення і захисту прав людини в Україні», 7-8 лютого 2019 р. – м. Львів.: ЛНУ ім. Івана Франка. – С. 54-58.
7. Ковальчук І. В. Крайові суди в австрійській судовій системі та їхня діяльність у Галичині (1849-1918 рр.) // Матеріали XXXVII Міжнародної історико-правової конференції «Пам'ятки права як відображення історичних процесів культури і суспільства: до 500-річчя Реформації», 14 вересня 2017 р. – С. Колочава: МАІП. – С. 277-284.
  8. Ковальчук І. В. Вплив європейських традицій на організацію австрійської судової влади у Галичині (1772-1918 рр.) // Матеріали XXXVIII Міжнародної історико-правової конференції «Західні і східні традиції та впливи в історії права, держави і юридичної думки», 1-3 червня 2018 р. – м. Вінниця: МАІП. – С. 273-281.
  9. Ковальчук І. В. Реформування австрійської судової системи та її поширення у Галичині у першій пол. XIX ст. // Матеріали XXXVI Міжнародної історико-правової конференції «Місьцеве управління та місьцеве самоврядування в історії права, держави та юридичної думки», 1-3 листопада 2018 р. – м. Львів: МАІП. – С.254-261.
  10. Ковальчук І. В. Історико-правові аспекти здійснення судочинства у Галичині (II пол. XVIII – поч. XIX ст.) // Матеріали XVIII Міжнародної студентсько-аспірантської конференції «Актуальні проблеми прав людини, держави та правової системи», 18-19 квітня 2019 р. – м. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка. – С. 32-34.
  11. Ковальчук І. Контролююча функція крайових судів у Галичині у складі Австрії та Австро-Угорщини (1855-1918 рр.) // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні. Матеріали XXVI звітної науково-практичної конференції. – Ч. 1. 6 – 7 лютого 2020 р. – Львів, 2020. – С. 42-45.
  12. Ковальчук І. Правовий статус суддів крайових судів у Галичині (1850-1918 рр.) // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні. Матеріали XXVII звітної науково-практичної конференції. – Ч. 1. 5 – 6 лютого 2021 р. – Львів, 2021. – С. 55 – 59.
  13. Ковальчук І.В. Місце і роль судової влади в австрійській монархії за австрійською конституцією 1849 р. // Актуальні проблеми прав людини, держави та правової системи. Матеріали XX Міжнародної студентсько-аспірантської наукової конференції ЛНУ імені І. Франка юридичного факультету, 22-23 квітня 2021 року / Львів. – ЛНУ імені І. Франка. – С. 16-19.

8. Наукове значення виконаного дослідження із зазначенням можливих наукових галузей та розділів програм навчальних курсів, де можуть бути застосовані отримані результати

Отримані результати розширюють та доповнюють історико-правові знання про правові основи організації і діяльності крайових судів у Галичині в складі Австрії та Австро-Угорщини (1850-1918 рр.), а тому мають важливе наукове значення для науки історії держави і права і можуть бути використані у

навчальних курсах «Історії держави і права України» та в подальших наукових дослідженнях.

9. Практична цінність результатів дослідження із зазначенням конкретного підприємства або галузі, де вони можуть бути застосовані

Положення та висновки дисертаційного дослідження можуть бути використані у науковій сфері для історико-правових досліджень генезису та еволюції апеляційних судів і судочинства в Україні; навчальному процесі, методичній і організаційній роботі під час викладання навчальних курсів «Історія держави і права України», «Історія держави і права зарубіжних країн», а також історико-правових аспектів деяких курсів інших юридичних дисциплін (конституційне право, судові та правоохоронні органи, кримінально-процесуальне право, цивільне процесуальне право та ін.); правотворчості у процесі реформування чинного законодавства України у сфері удосконалення діяльності апеляційних судів та судочинства в Україні з урахуванням національного та європейського історико-правового досвіду.

10. Оцінка структури дисертації, її мови та стилю викладення

Дисертація за структурою, мовою та стилем викладення відповідає вимогам МОН України.

Дисертацію заслухано та обговорено на фаховому семінарі кафедри історії держави, права та політико-правових наук юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка (протокол № 2 від 07 червня 2021 року). У ході обговорення дисертації суттєвих зауважень, які стосуються суті роботи, не було висунуто.

В цілому дисертаційна робота Ковальчука Івана Васильовича на тему: «Правові основи організації і діяльності крайових судів у Галичини в складі Австрії та Австро-Угорщини (1850–1918 рр.)» є завершеною науковою працею в межах поставлених завдань, у якій науково обґрунтовано теоретичні положення щодо історичного досвіду розвитку правових основ організації і діяльності крайових судів у Галичини в складі Австрії та Австро-Угорщини (1850–1918 рр.). Зроблено висновок про те, що утворення крайових судів у Галичині стало результатом політичних змін та реформування судової системи Австрійської імперії внаслідок революції 1848–1849 рр. Правові основи нового австрійського судоустрою, який з невеликими змінами діяв до завершення Першої світової війни, були закладені в імператорському «Положенні про суди» 1849 р. Саме тоді впроваджено уніфіковану триступеневу організацію судоустрою: повітові одноосібні, крайові/окружні колегіальні і вищі крайові суди. Крім того, етапними моментами в історії судоустрою в імперії Габсбургів можна вважати ухвалення Австрійської конституції 1867 р. з подальшим відокремленням судочинства від адміністрації та запровадження з 1873 р. при крайових судах судів присяжних, що значно демократизувало австрійську державно-правову систему.

На основі вищесказаного можна зробити такі висновки щодо поданої дисертаційної роботи:

1. За актуальністю обраної теми, обсягом, достовірністю та рівнем апробації отриманих результатів, науковою новизною, обґрунтованістю висновків, практичною цінністю дисертаційна робота «Правові основи організації і діяльності крайових судів у Галичини в складі Австрії та Австро-Угорщини (1850–1918 рр.)» відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» та п. 10 «Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167, з наступними змінами).

2. Дисертація відповідає спеціальності 081 «Право» (галузь знань 08 «Право»).

3. Наукові праці Ковальчука І.В. опубліковані за результатами дисертаційної роботи, за кількістю та якістю відповідають п. 11 «Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167, з наступними змінами.

4. Дисертація «Правові основи організації і діяльності крайових судів у Галичини в складі Австрії та Австро-Угорщини (1850–1918 рр.)» Ковальчука Івана Васильовича рекомендується для подання до розгляду та захисту у спеціалізованій вченій раді.

Рецензенти:

доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри кримінального процесу та
криміналістики ЛНУ імені Івана Франка

Бобечко Н.Р.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри історії держави, права
та політико-правових учень
ЛНУ імені Івана Франка

Моряк-Протопопова Х.М.

Підписи проф. Бобечко Н.Р. та доц. Моряк-Протопопової Х.М. засвідчую.

Вчений секретар
Львівського національного
університету імені Івана Франка, доц.

Грабовецька О.С.